

det, men Partiet i det høje Landsting har jo stemt for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Det forekommer mig at være en ganske anden Stilling end den, som det ærede Medlem indtager.

Det ærede Medlem talte dernæst om fremmedes Stilling her i København og det Eksempel, jeg i saa Henseende havde anført, og det ærede Medlem bemærkede, at jeg vel nok kunde komme ud af det med de Svenskere og Normænd, der var Tale om. Jeg tror ogsaa nok, jeg skal komme ud af det med dem, særlig naar jeg ikke faar den Bestemmelse, som det ærede Medlem anbefaler, indført i Loven, men hvis der staar i en Lov, at Udlændinge skal beskattes, naar de har været 3 Maaneder i Landet, maa det vel ogsaa gælde Svenskere og Normænd — det maa vel gælde alle Nationer —, og saa ved jeg ikke, hvordan jeg skal komme ud over det, naar en Svensker eller en Normand opholder sig her i Landet i en 3—4 Maaneder, maaske et halvt Aar, i et ganske rimeligt Ærinde, maaske et Ærinde, som er den danske Nation heldigt og formaals-tjenligt.

Endelig sagde det ærede Medlem nu om Vinafgiften, at jeg havde udtalt, at Folk kunde lade være at drikke, og det var det ikke heldigt for mig at sige, da jeg jo skulde have Penge ind ved Skatten og ikke skulde fremme Afholdsbevægelsen. Jeg har nu ikke tænkt at fremme nogen Afholdsbevægelse; det ligger ikke for mig, og andre maa tage den Opgave op, hvis de føler Trang og Tilbøjelighed dertil; men det ærede Medlem overspringer den Sammenhæng, hvori jeg udtalte mig. Det ærede Medlem har saa meget paa Hjerte eller har saa meget Hjerte, maa jeg hellere sige, for disse private med deres Vinbeholdninger. Jeg undrer mig saamænd over, at det kan spille saa stor en Rolle; til syvende og sidst er det dog ikke Hovedmassen af Befolkningen, der ligger med de store private Vinlagre; det er kun enkelte privilegerede Personer. Imidlertid har dette stor Interesse for det ærede Medlem, og han er bekymret paa disse Folks Vegne over, at de, hvis de har købt en Vin, som maaske er udmærket god, til en billig Pris, nu skal betale Afgift deraf. Jeg ser anderledes paa Sagen end det ærede Medlem: at de har ret godt af at betale Afgift ligesom den øvrige Del af Befolkningen. Har de været saa heldige at købe en god Vin til en billig Pris, saa lad dem, naar Staten trænger til Penge, betale Afgift af den, og vil de ikke det,

er det dem saa magtpaaliggende at bevare denne gode Vin og ikke drikke den, saa kan de lade være; de kan gaa hen og købe Vin som andre Mennesker og betale Afgiften, saa kan de faa deres Lyst styret og bevare den anden Vin i deres Kælder, indtil denne Lov om Tillægsafgift er ophævet ved kongelig Resolution eller bortfaldet ved Udgangen af 1918.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Maa jeg igen spare Tinget for at komme ind paa Enkeltheder i den højtærede Ministers Forklaringer; men Ministeren sagde en Ting om Forholdet i det konservative Parti, nemlig, at da han kom op til Landstinget, tog de konservative Grupper en helt anden Stilling end her. Jeg vil da gerne spørge: Hvor kan det være, Hr. Minister, at Sagen saa ikke gik igennem i sidste Samling, men maatte gaa ud til denne Samling, siden de tog en helt anden Stilling? Thi det var vel ikke hos Socialdemokrater og Radikale og vel heller ikke hos Venstre, Ministeren mødte Modstand? Jeg tror, at den højtærede Minister der har talt en lille Smule imod noget, som han godt vidste var rigtigt; men vi ved jo alle sammen, at det hører til den højtærede Ministers Principper, naar det passer ham, at sige det modsatte af, hvad han ved er rigtigt.

Finansministeren (Brandes): Det er en fuldkommen Fejltagelse, at Tilendbringelsen af Lovforslagenes Behandling i forrige Samling strandede alene paa det konservative Folkeparti; hvis 3 Partier havde været fuldkommen enige om at gennemføre Lovene i forrige Samling — det hele drejede sig for Resten om et Par Dage —, kunde de meget vel have gjort det; men Partiet Venstre anbefalede overfor mig at udskyde Behandlingen det Par Dage. Det var Fredag den 28. September, man enedes om dette, idet Partiet Venstre anbefalede det overfor mig, og det ærede Medlem vil vel nok indrømme, at uden Partiet Venstres eller det konservative Folkepartis Tilslutning lader intet sig gennemføre i det høje Landsting. (*Wulff:* Men hvorfor anbefalede Partiet Venstre dette?). Hvorfor Partiet Venstre anbefalede det, kommer jo slet ikke denne Sag ved, aldeles ikke. Det ærede Medlem har sagt, at man indtog den samme Stilling i hans Parti oppe i Landstinget, og at det